

TRŽIŠKI VESTNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

LETO VII.

Tržič, 15. februarja 1958

Št. 4

NAŠI KANDIDATI ZA POSLANCE

Zbori volivcev oziroma proizvajalci so za bližnje volitve izvolili kandidate.

V republiško skupščino kandidira tov. **Franc Popit**. Rojen je bil 3. 8. 1921 na Vrhniki v obrtniški družini. Ze kot dijak 3. razreda gimnazije je postal član SKOJ. Kot sedmošolec je bil zaradi svojega delovanja izgnan iz vseh šol predaprilske Jugoslavije. Leta 1940 je postal član Zveze komunistov. Ob okupaciji je odšel leta 1941 v ilegalo ter je organiziral osvobodilno gibanje na Notranjskem, Dolenjskem in Kočevskem. Bil je sekretar okrožnega komiteja za Notranjsko in inštruktor CK. Leta 1943 je postal komisar Notranjske zone. Bil je član SNOS in nato šef OZNE za oblast VII. korpusa. V armadi je prejel čin podpolkovnika. Po osvoboditvi je bil sekretar okrožnega komiteja za celjsko okrožje, nato generalni sekretar predsedstva vlade, minister za rudarstvo LRS, namestnik predsednika sveta za energetiko LRS, sekretar okrajnega komiteja v Kranju, član izvršnega sveta LRS, v Beogradu sekretar za delo zveznega izvršnega sveta. Sedaj je član okrajnega komiteja ZKS v Kranju, član Centralnega komiteja ZKS in Glavnega odbora SZDL Slovenije.

V republiški zbor proizvajalcev pa kandidirajo tovariši: **Milan Ogris** iz Podlublja, **Jože Benedičič** iz tovarne obutve »Peko« in **Stanko Šmitek** iz Tovarne finega pohištva. Vsi jih osebno dobro poznamo, zato njih življenjepisa ne bomo objavljali.

Proizvajalci iz kmetijstva pa so za svojo skupino izvolili kandidata tov. **Toneta Hafnerja**. Tudi njega večina že pozna. Njegov kratek življenjepis je naslednji:

Rojen je leta 1916 v Stražišču, po poklicu kmetovalec, sedaj je predsednik Okrajne združne zveze. Do leta 1938 je dovršil osnovno in nižjo kmetijsko šolo, odslužil vojaški rok ter je ob razpadu predaprilske Jugoslavije delal na posestvu matere.

Kmalu po kapitulaciji Jugoslavije je začel delati za NOV. Februarja 1942 je bil aretiran in bil 3 mesece v Begunjah zaprt, nato pa 6 mesecev v taborišču na Koroškem. Takoj po vrnitvi se je spet vključil v delo za NOV. Junija 1943 je vstopil v NOV, kjer je ostal do osvoboditve. Leta 1943 je bil sekretar rajonskega komiteja za Senčur, leta 1944 član oblastnega komiteja za Gorenjsko, leta 1945 pa sekretar okrožnega komiteja v Kranju. Kasneje je opravljal razne

odgovorne funkcije v organih republike, združništva itd., kar bi bilo preobširno opisovati. Je nosilec »Spomenice 1941« in drugih odlikovanj. V naši Jugoslaviji je bil že zvezni poslanec, poslanec v republiškem zboru proizvajalcev, zdaj pa je, odbornik OLO Kranj, predsednik Zveze združenih hranilnic ter član okrajnega odbora SZDL.

V zvezno ljudsko skupščino kandidira **Rudi Hrovatič** iz Tržiča. Vsi ga prav dobro poznamo, zato njegovega življenjepisa ne bomo ponavljali. V zvezno skupščino pa kandidira tudi tov. **Vinko Hafner**, predsednik ObLO Kranj. Rojen je leta 1920 v Stra-

žišču. Pred vojno je bil tekstilni delavec. Zaradi udejstvovanja v naprednem delavskem gibanju je bil leta 1940 odpuščen in je delal kot progovni delavec na železnici. Leta 1940 je bil sprejet v komunistično partijo. Ker je začel delati za osvobodilno gibanje ob nastopu okupacije, je nosilec »Spomenice 1941«. Nemci so mu ustrelili mater, brata in sestro. Po osvoboditvi je bil predsednik okrajnega ljudskega odbora v Kranju, nato pomočnik predsednika republiškega sveta za zakonodajo. Od leta 1953 pa je predsednik obč. ljudskega odbora v Kranju. Dve dosedanji mandatni dobi je bil republiški poslanec.

ČAKA JIH VELIKO DELO

V ponedeljek, 10. februarja, se je sestel novoizvoljeni 22-članski občinski odbor ZB NOV v Tržiču. Za predsednika odbora je bil ponovno izvoljen dosedanji predsednik **Franc Jagodič-Krstan**, za podpredsednika **Vladimir Peraič-Planin**, za tajnika **Milan Zupan** in za blagajnika **Zora Konič**. — Odbor je izvolil tudi devetčlanski sekretariat.

Odbor je nato izvolil v posamezne komisije te-le tovariše:

1. v komisijo za prošnje in pritožbe: za predsednika **Janeža Tratnika**, za člane pa **Andreja Smoleja**, **Ivano Mihevc**, **Mihaela Kara**, **Albina Ličana**, **Nežko Likar** in **Andreja Zupana**;

2. v komisijo za skrb za otroke padlih borcev in žrtev fašističnega terorja: za predsednika **Jožeta Robleka**, za člane pa **Zoro Konič**, **Mirka Brejca**, **Karla Kravcarja**, **Francko Bergant** in **Huga Veselyja**;

3. v komisijo za zgodovinsko dejavnost: za predsednika **Zdenka Lavička**, za člane pa **Andreja Peharca**, **Kristjana Kokalja**, **Petra Uzarja**, **Ivana Stucina** in **Franca Zupana**;

4. v komisijo za spomeniško dejavnost: za predsednika **Joža Silarja**, za člane **Andreja Kramarja**, **Janka Kalana**, **Joža Gartnerja** in **Franca Kersnika**;

5. v komisijo za izvenarmadno vzgojo: za predsednika **Joža Kokalja**, za člane pa **Antona Raztresena**, **Staneta Černilca**, **Gvida Dornika** in **Miloša Saviča**.

To so stalne komisije, ki delajo pri občinskem odboru ZB. Če iz imen komisij je razvidno, da čaka vse tovariše še ogram-

no delo, ki ga bo treba opraviti. Teško je reči, katero delo je najvažnejše, saj je vse nujno in mora biti opravljeno čimprej, saj se nam dogodki iz dobe NOB časovno vedno bolj odmikajo in s tem blede tudi spomin nanje. Okrajni odbor ZB odstopa svoje dosedanje pristojnosti na občinske odbore. Komisija za prošnje in pritožbe bo morala voditi vso skrb glede tistih borcev in žrtev fašističnega terorja, ki jim novi zakon o pokojninah nudi mnogo ugodnosti pri upokojitvah, zdravljenju, pri priznavanju službenih let itd.

Komisija za zbiranje zgodovinskega materiala bo morala močno poživiti svoje delo, kajti kot že rečeno, zob časa ne prizanaša dokumentom in spominom. Komisija za spomeniško dejavnost ima mnogo dela, ki se ne sme zavlačevati. Gre za ureditev in vzdrževanje že obstoječih spomenikov, za ureditev okolice teh spomenikov ter tudi za zgraditev manjših spominskih objektov, kot na primer v Kovorju, kjer so pokopani postreljeni talci.

Odbor pa je zaradi važnosti imenoval še posebni komisiji:

1. komisijo za zgraditev spomenika padlim borcem in žrtvam fašizma v Tržiču, oziroma za zgraditev doma Zveze borcev; v to komisijo so bili izvoljeni: za predsednika **Lovro Cerar**, za člane pa **Franc Jagodič**, **Karel Kravcar**, **Ivan Stucin**, **Vladimir Peraič**, **Jože Sparovec**, **Stane Mešič** in **Nande Stritih**;

2. komisijo za zbiranje gradiva za izdajo tržiškega zbornika.

V zvezno skupščino v kmetijski proizvodni skupini kandidira tudi tov. **Maks Krmelj**, rojen 23. 2. 1910 v Hotavljah nad Škofjo Loko, bivši hlapec, gozdni delavec in čebelar do leta 1935, ko je prevzel domače posestvo. Član partije je od leta 1941. Takoj po nastopu okupacije je organiziral delo proti sovražniku. Marca 1942 je formiral Poljanski bataljon, udeležil se je mnogih težkih borb. Septembra 1942 je bil hudo ranjen, po ozdravljenju je bil sekretar oblastnega komiteja KP za Gorenjsko do oktobra 1944, ko je bil vpoklican na delo k izvršnemu odboru OF za Slovenijo. Po osvoboditvi je opravljal razne odgovorne funkcije v združenstvu, od leta 1945 je bil zvezni poslanec. Je nosilec reda Narodnega heroja, »Spomenice 1941« in mnogih odlikovanj.

v to komisijo so bili izvoljeni za predsednika **Vladimir Peraič**, za člane pa **Zdenko Lavička**, **Stane Mešič**, **Peter Tribušon** in **Franc Zupan**.

O gradnji spomenika ali doma Zveze borcev v Tržiču se je že mnogo govorilo. — Na zadnjem občnem zboru pa je bila postavljena odločna zahteva, da je treba z delom pričeti brez vsakega odlašanja. Znano je, da obstojita dve težnji; prva da se zgradi dostojen spomenik, ki bo v ponos Tržičanom, druga pa, da se v ta namen zgradi dom Zveze borcev kot spomenik padlim, s primerno ureditvijo fasade in okolice. Bistvena razlika je samo v finančnih možnostih.

Komisija bo morala torej krepko prijeti za delo ter najprej ugotoviti možnosti, najti prostor za gradnjo ter se na to odločiti, kaj naj se gradi.

Tudi tu se bo moralo delo pospešiti, ker čas je že, da kraj, kot je Tržič, ki je znan daleč po naši ožji, pa tudi širši domovini, po svoji aktivni vlogi v NOV in tudi iz časov bivše Jugoslavije, postavi dostojen spomin svojim padlim.

Komisija za ureditev tržiškega zbornika pa bo tudi morala napeti vse sile, da zbere potreben material in izda zbornik. Seveda to delo ne bo izvršeno v enem letu.

Prepričani smo, da bodo komisije uspešno delale, saj so v njih najbolj delavni tovariši. Seveda pa bomo morali vsi krepko pomagati, kajti le tedaj bo vse to imelo zaželeni uspeh.

SM

Podjetja so dobro gospodarila

INDUSTRIJA

Industrijska podjetja v naši občini so dosegla plan po vrednosti proizvodnje v letu 1957 s 104 %. Plan bruto produkta so dosegla oziroma presegle vsa podjetja razen Pilarne »Triglav«, ki je dosegla 93 % realizacije nasproti planu, in Tovarna kos in srpov, ki je dosegla 78 % realizacije nasproti planu.

V Pilarni »Triglav« plan ni bil dosežen zaradi pomanjkanja strojev za žagarice, zaradi česar je morala tovarna odklanjati naročila. Težke pile v letu 1957 niso bile več tako iskane kot prejšnja leta, kar je tudi občutno vplivalo na proizvodnjo. Poleg navedenega je pa bilo še veliko bolezenskih izpadov delavcev.

V Tovarni kos in srpov pa ni bil dosežen plan zaradi ukinjenega izvoza za Indijo, zaradi pomanjkanja delovne sile, delno pa je bil tudi plan sam previsoko postavljen. Tovarna je imela v tem letu tudi veliko bolezenskih primerov, saj se je primerilo, da je 40 delavcev hkrati болоvalo za gripo.

Iz analize izvršenega plana je nadalje razvidno, da so materialni stroški kljub preseženi realizaciji realizirani le z 88 % nasproti postavljenemu planu, kar je dokaz, da so podjetja gospodarsko in smotrno gospodarila s premoženjem, medtem ko je bilo v preteklih letih opažati nasprotna dejstva. Ravno v zvezi s tem lahko trdimo, da so delovni kolektivi iz dneva v dan boljše gospodarji in da pravilno upravljajo z osnovnimi in obratnimi sredstvi, to je z družbeno imovino.

Plačni skladi s prispevki so nasproti planu preseženi za 14 %. Vzrok temu so popravki tarifnih pravilnikov v letu 1957, delno pa tudi višje realizirani bruto promet. Plan sam v zač. leta ni mogel zajeti vseh podrobnosti glede plač in prispevkov, ker so bili tozadevni predpisi o plačah kasneje objavljeni.

Izredno zadovoljiv pa je bil realizirani dobiček, ki je bil po planu presežen za 23 %, katerega pa po našem mnenju ne moremo v celoti pripisovati večji proizvodnji, temveč tudi temu, da podjetja v ta namen izkoriščajo še obstoječe notranje rezerve, delno pa tudi konjunktornemu položaju podjetij na notranjem tržišču.

GRADBENIŠTVO

V Trziču imamo samo eno gradbeno podjetje, ki je v letu 1957 v finančnem pogledu imelo precej velik uspeh. Postavljeni plan bruto produkta je podjetje presegle za 100 %. Na tako visok promet je vplivalo predvsem ugodno vreme, zaradi česar se gradbena sezona vse leto ni prekinila. Ko se je postavljala plan, se ni mogla predvideti tako visoka realizacija; v tistem času podjetje še ni imelo boljših izgledov kot v letu 1955 in 1956.

V zvezi z realizacijo so se povečali tudi materialni stroški in sicer nasproti planu za 112 %. Povečanje materialnih stroškov je pa nastalo tudi zaradi podražitve gradbenega materiala v letu 1957 za 25 %.

Plan dohodka za svoje sklade je podjetje presegle za 723 %. Prispevka za družbeni investicijski sklad pa po planu ni doseglo, realiziralo ga je samo za 60 %, to pa zato, ker se odstotek za družbeni investicijski sklad izračuna na podlagi nekaterih podatkov realizacije iz leta 1956, takrat pa podjetje ni imelo tako ugodnih pogojev.

Plačni sklad s prispevki se je povečal za 62 % in to zaradi povečane realizacije in delovne sile.

OBRT

Tudi obrtna podjetja so v letu 1957 presegle plan bruto produkta za 24 %. Plan so dosegla oziroma presegle vsa obrtna podjetja razen Mehanične delavnice, kateri so med letom odpadli prevozi in je zato realizirala bruto produkt samo z 71 %, in Mlinskega podjetja, ki je doseglo realizacijo samo s 73 %. Mlinsko podjetje v prvem polletju ni imelo dovolj žita za meljavo, zaradi česar ni moglo doseči plana 100 odstotno. Med letom 1957 so se v podjetju pojavile tudi tatvine večje količine moke. Odgovorni delavci so bili že obsojeni od sodišča in morajo škodo v celoti povrniti.

Obrtna podjetja, ki so bila nepavšalirana, niso dosegla prispevka za družbeni investicijski sklad, kot ga je predvideval plan, ampak samo 81 % in to zaradi izračuna odstotka, kot je že omenjeno pri gradbeništvu. Pavšalirana obrt je postavljeni pavšal obračunala 100 %, kot je bil z odločbami podjetjem predpisan. Pavšal smo morali med letom znižati Mehanični delavnici in Mlinskemu podjetju in to zaradi zgoraj navedenega odstopanja od plana.

Osebnih dohodkov, to je plače s prispevki so se nasproti planu povečali za 15 %. Osebnih dohodkov so se povečali delno zaradi večje realizacije, delno pa so podjetja že izplačala oziroma obračunala presežne plače, zaradi česar je lahko sklepati, da nobeno obrtno podjetje v tem letu ni zaključilo z izgubo.

Kmetijske zadrug

Kmetijske zadrug so v letu 1957 dosegle planirani bruto produkt samo s 83 %. Če primerjamo finančne podatke vseh zadrug, je razvidno, da je edino Kmetijska zadruga Katarina presegle plan za 25 %. Izmed ostalih zadrug je največji izpad pri Kmetijski zadrugi Križe, ki je nasproti planu dosegla bruto produkt samo s 54 %. V začetku leta je Kmetijska zadruga Križe

prevzela v svoje poslovanje krojačnico v Križah in je plan za krojačnico postavila veliko previsoko. V zvezi z bruto produktom so tudi materialni stroški doseženi nasproti planu le s 83 %. Za svoje sklade so zadržge ustvarile nasproti planu le 35 % dohodkov, proračunskega prispevka pa 51 %. Tudi za proračunski prispevek je bil plan postavljen previsoko, ker ga zadržge obračunavajo po drugačni lestvici kot ostale gospodarske organizacije. Isto velja tudi za prispevek za socialno zavarovanje in za stanovanjski prispevek. Kljub izpadu bruto produkta pa so zadržge presegle plače za 12 % nasproti planu. Število uslužbenecv se v letu 1957 v zadržgah ni zmanjšalo. V letu 1947 so se uslužbenecv zadržg določile nove plače, kar v planu ni bilo predvideno. Po sedanji analizi nobena zadruga nima izgube. Vprašanje je le za Kmetijsko zadrugo Leše, za katero nam ni uspelo dobiti podatkov o izvršitvi plana.

Trgovina

Tudi trgovska podjetja prikazujejo za leto 1957 ugodne rezultate. Nasproti planu so presegle dohodek za 10 %, medtem ko materialnih stroškov niso povečala nad planirano vsoto. Plačni sklad s prispevki je višji za 26 odstotkov in to zaradi na novo določenih plač v letu 1957.

Izbira blaga po želji kupca se je v letu 1957 nasproti letu 1956 tudi izboljšala, čeprav še vedno ni popolnoma zadovoljiva. Kljub vsemu pa lahko trdimo, da se naša trgovska podjetja trudijo, da bi kupce zadovoljila. Ker pa trgovska podjetja ne morejo držati prevelikih zalog zaradi nezadostnega sklada obratnih sredstev, ne morejo zadostiti vsem željam kupcev.

Tudi pavšalirana trgovska podjetja v preteklem letu niso imela izgube in so postavljeni plan presegle, če ne upoštevamo trgovske mreže »Peko«, za katero plan dohodka ni bil pravilno postavljen. Trgovska mreža »Peko« smo pavšalirali šele v drugi polovici leta 1957. V plan dohodkov so bili upoštevani tudi dohodki prodajalnih mreže izven naše občine, pri realizaciji pa je bilo treba to izločiti.

Pavšali za trgovine so bili pravilno postavljeni in so jih trgovine 100 % obračunale. Dohodke za svoje sklade so pa presegle

za 182 %. Ta presežek je pokazalo podjetje »Avtoservis«, kar je po analizi razumljivo, ker je povečalo tudi dohodek za 70 %, materialne stroške pa le za 24 odstotkov.

Pavšalirana trgovska podjetja so nasproti planu izplačala oziroma obračunala 81 odstotkov planiranega plačnega sklada s prispevki; kot je razvidno iz analize, je izpad samo pri trgovski mreži »Peko« zaradi nepravilnega plana, kot je že spredaj navedeno.

Komunalna podjetja

Komunalni podjetji Pekarija in Kino sta planirani bruto produkt presegle za 3 %. Po rezultatih je prikazani tudi pri teh podjetjih uspeh v finančnem poslovanju. Pavšal je bil pravilno odmerjen in 100 % realiziran. Plačni sklad s prispevki je bil nasproti planu realiziran v 94,5 odstotka. V letu 1957 se je pričela graditi nova pekarija. Po načrtu bi morala biti v letu 1957 že dograjena. Gradnja se je zavlekla zaradi likvidacije gradbenega podjetja »Standard«. Predvideva se, da bo gradnja dovršena do konca meseca marca 1958.

Gostinstvo

Gostinstvo v letu 1957 v finančnem poslovanju ni imelo težav. Vse gostilne v naši občini so pavšalirane. Pavšal so obračunale 100 %. Bruto produkt je bil nasproti planu dosežen za 9,5 %, materialni stroški za 10 odstotkov in plačni sklad s prispevki za 10 %. Po izkazanih analizah je razvidno, da so pri nekaterih gostilnah materialni stroški previsoki in da je bil pavšal za družbeni investicijski sklad in proračun preniko postavljen. To bo treba upoštevati v planu za leto 1958.

V letu 1957 sta bili dve gostilni, »Pri Žumru« in »Pod Kukovnico«, dani v privatni sektor.

*

Kakor je razvidno iz celotnega poročila, so imele vse gospodarske organizacije na območju naše občine zadovoljiv uspeh. Kakor vrednostni, tako je bil tudi količinski plan v celoti dosežen in tudi presežen. Vse to so zasluge delovnih kolektivov in vodstev gospodarskih organizacij, ki proizvodnjo oziroma delo pravilno usmerjajo.

Točne številke za vsako posamezno podjetje bo naš list objavil čez nekaj mesecev, ko bodo potrjene bilance vseh podjetij. Verjetno pa ne bo dosti razlik od današnjega poročila, ki zajema vse gospodarstvo le s orientacijskimi podatki.

Drobne novice

POT SKOZI TOVARNO USNJA »RUNO«

Ta pot je predmet mnogih prekanj med Tržičani. Nekateri trdijo, da mora biti pot odprta, drugi so zopet proti temu. Občinski ljudski odbor je imenoval posebno komisijo, ki bo te dni reševala to vprašanje.

MLEČNA RESTAVRACIJA

Nekam težke razmere so dalje časa vladale v tem podjetju in promet je padal. Tudi potrežba ni bila vedno na višku in ljudje

so kritizirali celo kvaliteto jedil in pijač. Zadnje tedne pa se je stanje očitno spremenilo na bolje. Tega smo Tržičani samo veselili. Mlečna restavracija je začela kuhati tudi enolončna jedila. Želimo podjetju velik obisk, obiskovalcem pa — dober tek! Javna kritika je torej vendarle rodila nekaj uspeha!

MLINI V RETNJAH

Mlini v Retnjah bodo najbrže šli v likvidacijo. Škoda lepih podjetij. — Zakaj se ustavlja

obrat? Zaradi tatvin! Tatovi so upropastili lepo podjetje. Menda res ni mogoče dobiti poštenih mlinarjev. Če je kje še kakšen, naj se oglasi!

MEDNARODNO CESTO BODO ZAČELI DELATI

Občinski ljudski odbor je že prejel od rep. cestne uprave načrte nove velike mednarodne ceste čez Ljubelj, da se odloči za traso. Za katero traso se bodo odborniki odločili, o tem bomo poročali podrobneje prihodnje.

PO NAŠIH TOVARNAH

Vsa večja tržiška podjetja so že izvolila komisije po novih predpisih. V velikih podjetjih so članom delavskega sveta in upravnega odbora podrobneje raztolmačili novi zakon o delovnih razmerjih, zakon o sredstvih gospodarskih organizacij ter zakonita določila o proračunskih prispevkih in dajatvah podjetij družbeni skupnosti. S tem, da se čimveč delavcev seznaniti z zakonitimi določili, je storjen že velik korak do pravilnega usmerjanja gospodarstva.

V tovarnah ugotavljajo, da je storilnost delavstva vidno večja, odkar se delavstvo vozi z avtobusi na delo in torej ne prihaja na delo že utrujeno.

Te dni obravnavajo v vseh gospodarskih organizacijah za ključne letne račune. Zeleti bi bilo, da bi vsa podjetja svojo letno bilanco objavila v podjetju samem, in sicer na tak način, da bo bilanco razumel sleherni član kolektiva.

V tovarni finega pohištva so široko razpravljali o higiensko tehnični zaščiti delavca in dela. Že poročilo samo, ki ga je pripravila za delavski svet odredna komisija, dokazuje, kako resno se je tudi to podjetje lotilo reševanja tega vprašanja. Sklenili so, da ni dovolj, da so nabavili gasilske priprave, ampak da se morajo vsi člani kolektiva do podrobnosti seznaniti z uporabo vseh priprav. Sklenili so, da bodo poskrbeli za vzgojo vseh zaposlenecv podjetja v pogledu varnosti pri delu in jih seznanili s predpisi s tega področja, načinom, kako se preprečujejo nezgode, bolezni in izostaneki z dela ter izgube narodnega dohodka zaradi nesreč pri delu zaradi bolezni. Vsak zaposlenec podjetja se bo moral podrobno seznaniti s pravili in tadrnim pravilnikom podjetja, znati bo moral uporabljati varnostne in zaščitne naprave. To-

varna finega pohištva je lani porabila dvakrat več zaščitnih sredstev za delavce (za obleko, obutev, rokavice, očala, maske in tako dalje) kot v prejšnjem letu.

Tovarna lepenke je že naročila načrte za gradnjo stanovanjskega bloka za svoje delav-

ce. Graditi namerava hišo s šest družinskimi stanovanji in 2 samskima sobama.

Zobna ambulanta Bombažne predilnice in tkalnice bo verjetno začela z delom meseca marca letos.

Pilarna TRIGLAV je spreminila naziv v Tovarna za pile.

Koliko so naši občani lani prejeli in izdali?

	leta 1956 din	leta 1957 din	indeks
Dohodki prebivalstva:			
— plače	573.319.000	694.572.000	121,0
— pokojnine, socialne dajatve, otroške doklade	121.394.000	109.464.000	90,0
— odkup lesa	37.450.000	41.314.000	110,0
— odkup kmetijskih pridelkov	3.100.000	18.028.000	600,0
— odkup živine	2.480.000	10.508.000	423,0
— zasebni obrtniki	46.158.000	65.781.000	141,0
— prevozi	2.180.000	1.439.000	66,0
— operativa	15.176.000	20.453.000	135,0
— hranilne vloge	10.199.000	29.377.000	290,0
— odkupi od zasebnikov	5.310.000	36.439.000	686,3
Dohodki skupaj	835.231.000	1.027.375.000	122,9
Izdatki prebivalstva:			
— iztržek trgovine	523.035.000	558.033.000	106,6
— turizem in gostinstvo	66.167.000	118.665.000	179,6
— usluge	8.120.000	14.771.000	183,7
— promet	8.035.000	9.651.000	120,0
— komunalno stan. dejavnost	11.934.000	10.479.000	87,4
— zasebniki, iz proračuna	9.237.000	16.840.000	182,0
— kmetje, iz proračuna		11.055.000	122,0
— kultura in prosveta	7.616.000	10.190.000	132,0
— hranilne vloge	11.418.000	33.070.000	289,0
— razni izdatki zasebnikom	3.537.000	37.153.000	1.027,0
Izdatki skupaj	661.384.000	819.907.000	123,8
Odliv gotovine			
(verjetno so sredstva potrošena v krajih izven tržiške občine)	173.847.000	207.468.000	119,3

Posamezne postavke se razlikujejo nasproti letu 1956. Razliko je pripisovati dejstvu, da so n. pr. obrtniki v letu 1957 začeli z večjim poslovanjem preko de-

narnih zavodov, medtem ko se je v prejšnjem letu 1956 vršilo več neevidentiranega medsebojnega gotovinskega prometa. Isto velja tudi za kmete.

RAZGLAS

V smislu 4. točke 42. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Uradni list FLRJ, št. 52-664/57) in 6., 15., 37. in 1. odstavka 72. člena temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi (Uradni list FLRJ, št. 26/54) občinski ljudski odbor, oddelek za gospodarstvo in komunalne zadeve

razglašaja,

da bo obvezno cepljenje psov proti pasji steklini na naslednjih zbornih mestih:

v ponedeljek, 24. febr. 1958 ob 10. uri pri Krvinu za Slap, Lom, Dolino, Jelendol;

v ponedeljek, 24. febr. 1958, ob 15. uri na tržnici v Tržiču za Tržič, Bistrico, Zg. in Sp. Presko;

v torek, 25. febr. 1958, ob 10. uri pri zadrugi Križe za Križe, Pristavo, Gozd, Zg. in Sp. Vetrno, Senično, Novake;

v torek, 25. febr. 1958, ob 15. uri pri gostilni Poljanec, Sebenje, za Sebenje, Retnje, Breg, Žiganjo vas;

v sredo, 26. febr. 1958, ob 10. uri pri zadrugi Leše za Leše, Paloviče, Vadiče, Popovo, Visočje, Hudi graben;

v sredo, 26. febr. 1958, ob 15. uri pri gostilni Ribnikar v Kovorju za Kovor, Zvirče, Loko, Hudo, Hušico;

v četrtek, 27. febr. 1958, ob 15. uri pri zadrugi Podljubelj za Podljubelj.

Cepljenje stane skupaj z letno evidenčno markico 100 din za psa. — Vsi lastniki necepljenih psov bodo kaznovani v smislu 1. odstavka 72. člena zgoraj citiranega zakona.

NAŠEL JE NOVO, LEPŠE ŽIVLJENJE

Nad vaškim kolodvorom se je igrala skupina mulcev; eden za drugim so skakali v travnato drčico in se po zadnji plati drčali nizdol k bistremu potočku, kjer so se obračala mlinska kolesa, ki so jih prejšnji dan tukaj postavili. Bilo je kričanja, preračanja, pa tudi do pretepa je včasih prišlo, kar pa ni moglo skaliti vedrega, prešernega veselja mladosti. Tu si našel paglavce iz vsega naselja, le enega ni bilo.

Financarjev Branko je bil vedno sam zase. Imel je na oster rob zlikane hlače, ki jih ni smel zmečkati, snežno belo srajco, ki je ni smel popackati, čiste roke, ki jih ni smel umazati in še marsikaj takega, kar ga je ločilo od drugih. Nikoli ni bil v družbi drugih otrok, saj so mu starši prepovedovali družiti se z »umazanci«. V rani mladosti se ga je prijel vzdevek »Bahač« in ta mu je ostal, tako da ga ni nihče več klical drugače.

Mineval je čas. Dnevi, tedni in meseci so bežali. Mulci so

odrasli v fante in pričeli so se lepi fantovski dnevi, ki so za Branka ostali prav tako neznanstvar kot veselost otroških let. Tudi sedaj je bil vedno sam, pod strogim nadzorstvom očeta in matere. Nihče ga ni nikoli videl veselega, saj je vedno hodil s povešeno glavo in pogledom uprtim v tla. Včasih so ga ljudje videli, kako sedi kje v sanjoti in brezizrazno gleda v daljavo, kot da pričakuje nekaj lepega in neznanega. Ob takih prilikah se je njegovo, sicer mračno čelo zjasnilo in lica so se mu nabrala v lahek nasmeh. Kdo ve, o čem je sanjaril?

Nihče ne ve, kako bi se to končalo, če ne bi čas prinesel spremembe. Prišla je vojna. Med vojno je Branko zaradi čudnih očetovih zvez ostal doma in bil osamljen kot prej.

Nekega zimskega večera, v mesecu januarju leta 1944, je na vrata Brankovega doma močno potrkalo. Oče, ki je hitel odpirati, ker je namreč mislil, da je prišel na obisk sosed, je ves

otrpnil zaradi strahu, ko je med vrati zagledal širokoplečega partizana in za njim še dva. Partizan je vstopil in pojasnil, da so prišli v imenu NOV mobilizirati Branka, ki je dovolj star, da se tudi on malo bori. Stari ni ugovarjal, saj je bil vesel, da ni hujšega, kajti ni namreč imel preveč čiste vesti, le mati je jadedovala in hlipala. Branko je začudeno gledal, toda strogo partizanovo povelje je razumel in se pričel pripravljati. Kmalu je stal sredi kuhinje, pripravljen, in sicer oblečen v lepo črno obleko, belo srajco, temno kravato, nizke črne čevlje, a v rokah je držal majhen usnjen kovček. Ob pogledu nanj je partizan Jože bušknil v smeh. Komisar, ki je bil obveščen o načinu Brankovega življenja, je Jožeta grdo pogledal in le-ta je povesil oči ter utihnil.

Branko je prišel v partizane. Začele so se muke in trpljenje. S kakšnim odporom je jedel hrano iz skupnega kotla, s kakšnim odporom je legal v umazano slamo — toda bil je lačen in na smrt utrujen. Mnogo grenkih je moral pogoltniti na račun svojega obnašanja. In potem je bil

ranjen v nogo in prsi. Pretila mu je skoraj neizbežna smrt v rokah podivjanih fašistov. Toda to se ni zgodilo. Njegovi tovariši so ga rešili iz nevarnega položaja in potem so ga nosili skoraj sto kilometrov daleč v partizansko bolnišnico, čeprav so bili sami na koncu s svojimi močmi. Videl je, kako so padali zaradi onemoglosti, toda pustili ga niso. Začel je misliti in z neizmerno ljubeznijo se je oklenil novega življenja, ki ga je doživljal kot svoboden človek. Rad je imel svoje bojne tovariše in za nič jih ne bi več zapustil. Malo pred koncem vojne je postal vodnik voda. V domači vasi ga skoraj niso poznali, tako je bil sedaj vesel, vendar in včasih prešeren kot otrok. In vzdevek »Bahač« je izginil za vedno. V borbi, v tovarištvu je Branko našel tisto, česar do sedaj ni poznal — lepoto življenja in prostosti.

Stane Mešič

Pred občnim zborom Turističnega društva

V soboto, 22. februarja bo v dvorani »Svobode« po enem letu spet zborovalo članstvo našega Turističnega društva, pri čemer bo kritično pregledalo delo odbora v preteklem letu, izvolilo nov odbor in mu dalo napotke za delo v novem letu.

Prav je, da naš list ob tej priložnosti še posebej posveti nekaj vrstic temu, za Tržič tako

jajo k nam, tako potrebno informacijsko pisarno. Kako zelo je z njo ustreglo ljudem, boste videli, če se za pol ure ustavite v njej in opazujete življenje v njej. Vsak hip bo kdo vstopil vanjo. Ta bo želel vedeti, kako bi najhitreje prišel v Novo mesto, Celje ali Maribor, spet drugi (ki je pripotoval iz Ljubljane), ali je Dom na Kofcah oskrbovan in ko-

miru! Vsem in vsakomur je pisarna vedno na razpolago, pri čemer je nešteto uslug storjenih popolnoma zastonj, le za shrambo prtljage plačaš majhno pristojbino in seveda pristojbino za telefonski razgovor moraš poravnati.

Pa vzdrževanje informacijske pisarne še daleč ni vsa dejavnost tega društva. Odborniki se sestajajo redno vsak teden, po potrebi pa še kdaj vmes, snujejo načrte in rešujejo turistične probleme: »Ker nobeno gostinsko podjetje ne prevzame gostišča pod Ljubeljem, ga moramo kajpak prevzeti in oskrbovati mi, zakaj tako važna turistična postojanka ob tako važnem obmejnem prehodu mora biti oskrbovana in dostojno oskrbovana!« »Potrebna je menjalnica!« »Uredimo za tujce camping!« »Poskrbimo, da bodo dobili Tržičani prijetno sprehajališče!« »Predlagajmo občinskemu odboru, kje bi bilo dobro urediti nasade in postaviti klope!« »Poskrbimo za prevoz delavcev z dela in na delo!« »Priredimo Tržičanom izlet na Bled!« »Omogočimo jim obisk gledališč!« »Podrežajmo pri Upravi cest, da dobimo boljše ceste, podrežajmo, da odpravimo že enkrat ozko grlo na Blejski cesti!« »Poiščimo sobe, kjer bodo ob večjem obisku gostje lahko prenočevali!« »Opozorimo Tržičane, naj skrbijo za snago okrog svojih hiš, spodbudimo jih, da bodo gojili čimveč cvetlic na oknih!« »Pomagajmo drugim društvom in prevzemimo prodajo vstopnic za njihove prireditve! Dajmo jim na razpolago svoj lokal ob njihovih večjih prireditvah!« »Pripravimo dobro premišljene predloge svetu za turizem, da mu olajšamo delo!« »Navežimo sti-

s Tržiškimi muzejem? Zakaj še ni urejen?«

Tako se vrste vprašanja iz leta v leto, iz dneva v dan. Teže rešljiva vprašanja morajo odborniki seveda odlagati na ugodnejši čas... Vmes prihajajo tudi razne nevednosti in ovire: V gostišču z osebjem nekaj ni v redu. Gostovanja ne moremo organizirati, ker ni na razpolago dovolj prenočišč. Ne moremo izpeljati tega, ker nimamo toliko denarja... (Za vse oblike svoje pestre dejavnosti si to društvo namreč samo ustvarja sredstva.)

Najhuje pa zaboli odbornike tega društva, kadar se kdo kljub njihovim velikim prizadevnostim in požrtvovalnosti in kljub njihovim vidnim uspehom v korist naše skupnosti po krivici obregne vanje. Nekateri so očitali, da se vozijo posamezniki z avtom na Ljubelj, ko je vendar jasno, da gostišča ni mogoče oskrbovati po zraku in ne kontrolirati njegovega poslovanja iz daljave. (Kako se maščuje premajhna kontrola, smo videli prav v preteklem letu.) Skupni izlet enkrat v letu ni izlet za zabavo, niti ne obremenjuje občutno društvene blagajne. Ali pa primer, ki smo ga brali v časnikih: Za gostišče se zanimata dve drugi društvi!... Kako? Ali Turistično društvo ne skrbi dovolj za gostišče? Ali ni dovolj sposobno, da ga oskrbuje še nadalje? In še to: če se zanj res zanima kako društvo, ali ne bi bilo edino pravilno, da bi to društvo začelo razgovor najprej s Turističnim društvom in ne šlo mimo njega, brez njegove vednosti, s svojim predlogom pred občinski ljudski odbor? Od ljudi, ki imajo količjak takta, bi to pričakovali! Morda pa je Turistično društvo komu trn v peti, iz za-

TURISTIČNO DRUŠTVO V TRŽIČU

vabi na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

ki bo v soboto, 22. februarja 1958 ob 19. uri v dvorani Svobode v Tržiču

Dnevni red:

1. Otvoritev in izvolitev delovnega predsedstva, zapisnikarja in dveh overovateljev zapisnika ter verifikacijske, kandidacijske in volilne komisije
2. Poročila
3. Razprava o poročilih in razrešitev dosedanjega odbora
4. Volitve novega odbora
5. Zaključna beseda
6. Predvajanje turističnega filma

pomembnemu društvu, saj je med drugim tudi naš list sam plod ustvarjalnega dela tega društva in je deležen tudi odtelet, ko je postal glasilo SZDL, v polni meri vse njegove materialne in moralne podpore.

Razen tega, da je priklicalo v življenje naš list, ki pomeni ozko vez med vsemi občani naše občine, pa je Turistično društvo vtisnilo v nekaj letih svojega obstoja svoj pečat tudi na nešteti drugih področjih dela za našo skupnost. Poglejmo samo nekaj let nazaj in videli bomo ogromen razloček v naši razgibanosti nekdanj in danes! Spomnimo se samo, kako skromne so bile naše prometne zveze z drugimi kraji še pred dobrimi petimi leti! Razen voznega reda za železniške zveze z Ljubljano smo v 1. številki Tržiškega vestnika objavili vozni red za le eno avtobusno zvezo z Ljubljano. S poglobljanjem stikov društva s podjetjem SAP, z navezovanjem vedno tesnejših vezi z njim, pa smo Tržičani do danes tako napredovali, da imamo od vseh krajev v Sloveniji, kamor sploh vozijo avtobusi iz Ljubljane, največ zvez z njo, mimo tega pa še vrsto lokalnih prog. Razen tega je društvo s pomočjo tega podjetja oskrbelo za naše kolektive že nešteto posebnih voženj ter v poletni sezoni redno vožnjo v Poreč. V lastni režiji pa je organiziral prav tako brez števila izletov, ki so se jih Tržičani vedno radi udeleževali. Tržičani danes ne živimo več zaprti vase v svojem tržiškem kotu, ampak sredi življenja, ki utriplje v naši republiki.

Potreba je nadalje narekovala društvu, da uredi vsem Tržičanom, pa tudi tujcem, ki prihajajo

liko časa potrebuje za turo na Kofce. Tretji bi nujno rad telefoniral (javna telefonska govornica na pošti je odprta samo določene ure, informacijska pisarna pa nepretrgoma od jutra do večera!). Angleško ali nemško govoreči turist bo želel dobiti razglednice in najrazličnejše informacije o naših obmorskih letoviščih. Če pripelje prav v tem času avtobus, bo vstopilo pet težko otovorjenih ljudi hkrati, da oddajo v shrambo prtljago. Če opazujete življenje v pisarni v začetku meseca, boste videli vrsto ljudi, ki bodo kupovali mesečne vozovnice, vsak drugi četrtek pa vrsto kolporterjev, ki prevzemajo za prodajo Tržiški vestnik. Pozimi si izposojajo ljudje sanke, tekmovalne in navadne, vmes pa prihajajo delavci, zaposleni z vzpenjačo poročat o okvari na vzpenjači in prosit za nujne ukrepe, da bo lahko začela spet obratovati. Poleti si prihajajo izposojati šotore, pred pustom kostume za maškarado. Vmes pa neprestano kliče telefon. Delovni kolektivi in posamezniki prosijo za to ali ono informacijo, osebje gostišča sporoča, česa mu je zmanjkalo, koncertna poslovalnica sprašuje, ali bi lahko društvo organiziralo v Tržiču gostovanje tega ali onega ansambla. Vmes vstopajo: predsednik, da pregleda pošto in podpiše dopise, gospodar, da oskrbi z vsem potrebnim gostišče, blagajnik, da pregleda in podpiše račune, tehnični urednik našega lista prinese kup rokopisov, da jih v pisarni v najkrajšem času pretipkajo. Kdaj le utegnejo v pisarni knjižiti vplačano članarino, naročnino na naš list, blago, dobavljeno gostišču, zakaj od jutra do večera tu ni

ke z drugimi turističnimi društvi, da bomo videli, kako delajo drugod in se od njih česa naučili! Povabimo jih k nam na obisk!« »Poslati moramo zastopnike na občni zbor Turistične zveze Slovenije in Gorenjske turistične podzveze.« »Podjetje SAP in Avtopromet moramo sporočiti želje naših občanov glede voznega reda.« »Kako je

visti, ker ima uspehe, ali pa kar tako iz zlobe? Če je tako, potem je tak človek rušilec n še skupnosti, za katero dela in se trudi Turistično društvo! S tem seveda nečemo trditi, da bi česa to društvo ne moglo napraviti bolje in da ni kake naloge opravilo celo slabo. Do take kritike pa ima vsakdo svo pravo na občnem zboru.

Gospodarski razvoj Tržiča

v znanstveni knjigi

Ze je preteklo dvánajst let socialističnega gospodarstva in izraz Tržiča je dobil druge, nove poteze v družbenem, gospodarskem, komunalnem in kulturnem pogledu. Toda izraz Tržiča se bo še spreminjal. Ze petletni perspektivni plan, ki je pred sprejetjem, mu nakazuje še nadaljnji razvoj. Prav tako se borijo tudi posamezna podjetja za rekonstrukcijo in razširitev svojih naprav z investicijskimi programi, ki so jih že ali pa jih šele sedaj pripravljajo.

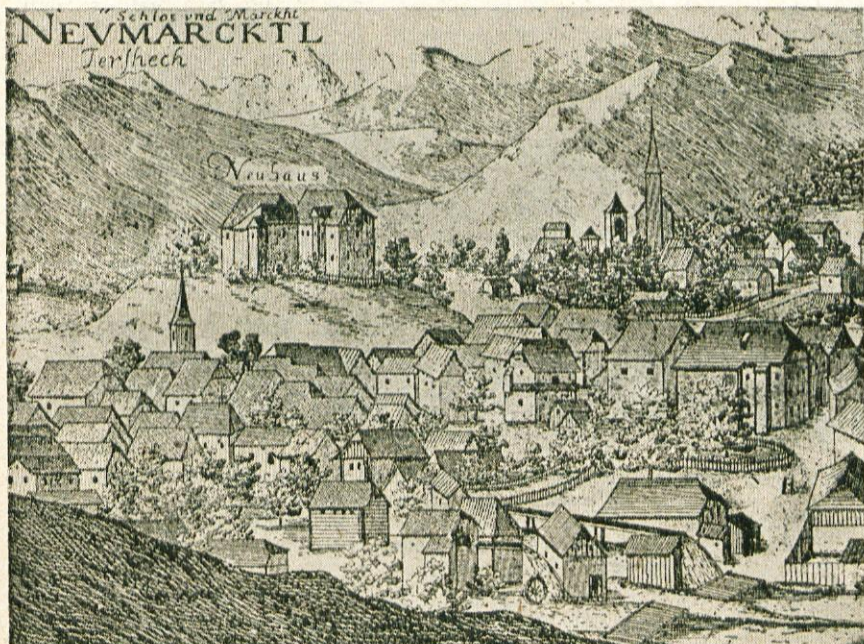
Ob tem razvoju je izredno dragocen in poučen tudi pogled nazaj, pogled na že prehojeno pot, na težave in uspehe.

Tak pogled nazaj je Tržičanom z obsežnim zgodovinskim delom v 3 knjigah pripravil znanstveni sodelavec ekonomske fakultete v Ljubljani Ivan Mohorič, dosedaj znan širši slovenski javnosti zlasti po izredno tehtni monografiji gospodarskega razvoja Mežiške doline.

tanskega rudnika, razvoj tržiškega usnjarstva in prerast celohovske proizvodnje usnja v industrijo, propad in likvidacijo Mallyjeve tovarne, težavne početke zadružne tovarne »Runo«, njihov boj za obstanek in njen nadaljnji razvoj in afirmacijo.

Med tekstom se v knjigi vrste pregledne razpredelnice gospodarsko zanimivih podatkov, fotografije tovarniških poslopij in delovnih kolektivov, zaščitnih znakov, znakov obrtnih mojstrov in tovarn ter njihovih proizvodov, reprodukcije in prevodi zgodovinskih listin, kar vse daje knjigi še posebno pestrost in zanimivost.

Prikaz gospodarskega razvoja v knjigi ni obravnan le kot dogajanje na ozkem prostoru tržiškega mesta. Sam pisec knjige že uvodoma poudarja, da je Tržič kot industrijski in eksportni center zlasti v svoji industrijski delavnosti močno občutil reflekse dogajanj na prostranem

Zgoraj:
Pečat kosarskega ceha

Levo:
Tržič v Valvasorjevi dobi

Spodaj:
Grb usnjarkega ceha

(Vse slike so iz knjige Ivana Mohoriča »Zgodovina obrti in industrije v Tržiču«.)

Prva knjiga, ki je že izšla, daje pregled splošne zgodovine Tržiča, obravnava cehovstvo, tržiško železarstvo in kovaštvo, šentanski rudnik živega srebra, nogavičarstvo in usnjarstvo, problematiko izkoriščanja vodne sile kot energetskega vira, medtem ko bo delo v nadaljevanju obravnavalo razvoj tržiške tekstilne in čevljarke industrije, gozdnega gospodarstva in lesne industrije, tovarne lepenke, komunalnih podjetij, pot čez Ljubelj, zgodovino tržiške železnice, razvoj strokovnega šolstva in zadružništva. Pred očmi tržiškega bralca se v Mohoričevi knjigi razgrinja delo in življenje štirih generacij — očetov, dedov in pradedov. Ze 379 strani prvega dela zgodovine obrti in industrije v Tržiču ga vodi od dobe cehovstva preko njenega razcveta do formalne ukinitve cehov z uvedbo obrtne svobode 1859, preko dobe razvoja industrije, vse do danes, ko je to industrijo prevzel v upravljanje naš delovni človek. Ze v tem prvem delu spozna naš človek razvoj tržiškega železarstva in kovaštva, rojstvo in zaton šen-

ozemlju avstro-ogrske monarhije, kjer je imel konkurentne in svoja tržišča, pa tudi na kolonialnih trgih, odkoder je črpal in uvažal surovine. Ob obravnavanju gospodarske zgodovine Tržiča je zato Mohorič preko krajevnih meja Tržiča tržiško gospodarsko dogajanje spretno vključil v dogajanje našega celotnega gospodarskega prostora in s tem našega splošnega gospodarskega razvoja.

Tako predstavlja v resnici ta monografija o Tržiču tehten prispevek in bogato dokumentarno gradivo za zgodovino slovenskega gospodarstva, izdaja te knjige pa tudi velik uspeh osebno tov. Mohoriča, hkrati pa tudi Tržiškega muzeja in občinskega ljudskega odbora v Tržiču, ki sta izdajo tega velikega dela inspirirala in omogočila.

Knjigo, brez katere ne bi smel ostati noben pravi Tržičan, dobiti v pisarni Turističnega društva in v vseh knjigarnah. Posezite po njej, dokler ne poide! Izšla je v omejenem številu izvodov.

STEZE IN POTA OKROG TRŽIČA

XV. PO BISTRICI NAKROG

Vas Bistrica pri Tržiču je postavljena na prisojnem pobočju nad dolino Tržiške Bistrice, kjer vzhaja sence mnogo prej kot v Tržiču, kjer leži sneg mnogo manj časa kot v Tržiču, kjer so dnevne temperature dokaj višje kot v Tržiču. Zato se na Bistrici začne pomlad prej kot v Tržiču in zato so poti okrog Bistrice priljubljena izprehajališča Tržičanov v času, ko le-ti iščejo sončne žarke, ko vzhaja sonce v Tržiču šele okrog poldneva.

Tedaj, ko je dan najkrajši, je Tržič v senci in hladu, Bistrica pa se sonči in baha s prvimi telohi, trobenticami in marjeticami. Pot s Tržiča na Bistrico, iz zime v pomlad je prav kratka; komaj deset minut časa potrebujemo zanj. Podrobno smo jo opisali v 11. številki lanskega leta, ko smo v mislih hodili na Bistriško planino.

Bistrica pri Tržiču je zelo staro naselje. V zgodovinskih listinah se omenja dokaj prej kot Tržič, namreč že pred 900 leti.

Več stoletij je bila Bistrica majhna vas, ki je imela v letu 1754 deset gruntarjev, osem kajzarjev in štiri gostače. Še leta 1816 je bilo na Bistrici le 21 hiš s 126 prebivalci. Ob ljudskem štetju v l. 1869 je imela Bistrica le 151 prebivalcev, ob naslednjem štetju v l. 1880 pa je bilo na Bistrici 27 hiš in 161 prebivalcev. V naslednjem desetletju poraste število Bistričanov za 20 % in ima Bistrica l. 1890 194 prebivalcev. V desetletju 1890 do 1900, ko Tržič najmočnejše raste, saj se prebivalstvo v njem poveča za 25 %, se prebivalstvo Bistrice zmanjša za 5 %. V l. 1909 ima Bistrica že 34 hiš, a le 185 prebivalcev. Po l. 1908, ko je stekla tržiška železnica, začne tudi Bistrica hitro rasti in ima leta 1910 že 46 hiš s 318 prebivalci. Tako je prebivalstvo v desetih letih poraslo za 72 %. Medtem, ko v tem desetletju število prebivalcev v Tržiču stagnira, močno porastejo naselja v njegovi okolici in med njimi v največji meri Bistrica.

Medtem, ko so se prvotno Bistričani ukvarjali predvsem s poljedelstvom, so se kasneje vedno bolj pečali tudi z drugim delom. Ko les ni imel dosti cene, so žgali oglje in apno. Sčasoma so si nabavili več vozne živine in so začeli vozariti. Oglje so vozili na Javornik in celo v Bohinj, nazaj pa so vozili grodelj tržiškim fužinam. Nekateri so prevažali živila in trgovali z njimi zlasti v Celovcu. V Tržič in okolico so vozili tudi pesek. Le malokdo je gojil kako domačo obrt.

Se danes so Bistričani vozniki, ki vozijo pesek iz bistriških kamnolomov in kamenje za gradnje. Seveda je danes večino Bistričanov pritegnila tržiška industrija, saj živi 52 % Bistričanov od tržiške industrije. Ker so se Bistričani že v začetku stoletja začeli v znatni meri navezovati na delo v tržiških tovarnah, Bistrica vse od l. 1910 dalje raste. Njeno prebivalstvo se od l. 1910 do 1921 poveča za 41 %, v obdobju 1921 do 1931 pa za nadaljnjih 33 %. V l. 1931 ima Bistrica že 599 prebivalcev. V letih 1931 do 1943 se poveča število Bistričanov še za 59 %, tako da ima ob ljudskem štetju v

l. 1948 naselje 897 prebivalcev, to je petkrat toliko kot l. 1880, medtem, ko se je število Tržičanov v tem času le podvojilo.

Kar velja za večino slovenskih mest, da jim namreč zlasti v dobi od 1931 do 1948 raste okolica hitreje od središča, velja za Tržič in Bistrico v vsem času od 1880 do 1948.

Danes je Bistrica velika vas. Ima 107 hiš, od teh devet v Ročevnici. V vasi je 290 gospodinjstev s 924 prebivalci. Od teh je 433 moških in 491 žensk. Od tega je v Ročevnici 15 gospodinjstev s 57 člani in sicer 28 moškimi in 29 ženskami. (Podatki z dne 31. marca 1953). Vas je 530 m nad morjem, 1,4 km oddaljena od Tržiča, ima vodovod in 97 % hiš je elektrificiranih.

Med 924 prebivalci je bilo ob ljudskem štetju v l. 1953 913 Slovencev, brati in pisati je znalo 746 ljudi.

Bistrica se začinja pri Fikovem jarku, to je tam, kjer je vrh Koternice most in kjer stoji ob cesti tabla z imenom vasi. Po cesti pridemo kaj kmalu do jedra naselja. Stara gospodarstva poslopja nam pričajo o nekdanjem kmečkem prebivalstvu, medtem ko je danes Bistrica navezana na zaslužek v tržiški industriji, saj kar 52 % Bistričanov preživlja tržiška industrija. Večina zaposlenecv iz Bistrice je zaposlenih v Bombažni predilnici in tkalnici, saj živi od zaslužka v tej tovarni 32,5 % Bistričanov, torej skoraj tretjina. 10 % Bistričanov pa živi od dela v tovarni »Peko«.

Prav močno so Bistričani sodelovali v narodno-osvobodilni vojni. Na gasilskem domu je spominska plošča, na kateri so vklesana imena tistih štirindvajsetih junakov - Bistričanov, ki so kot borci padli v NOV v letih od 1941—1945. Že v letu 1941 je padla Mara Štefe, stara komaj 23 let; v l. 1942 sta padla: 31-letni Petko Dolenc in 22-letni Stanko Solar, v l. 1943 pa 21-letni Ivan Novak, 31-letni Karel Janovšek in 34-letni Anton Štefe. Največ borec iz Bistrice je padlo v l. 1944 in sicer 33-letni Janez Paplar, 32-letni Mirko Bogataj, 46-letni Lovro Košir, 33-letni Jože Javornik, 28-letni Ivan Kristofek, 25-letni Stanko Kristofek, 29-letni Vili Ivnik, 34-letni Anton Istenič, 39-letni Ivan Karpucelj ter najmlajši: 19-letna Slavka Žerjalova in 17-letna Zofka Zalarjeva ter Lažo Roblek. Na pragu svobode v l. 1945 so dali svoja življenja še 44-letni Janez Hafnar, 35-letni Nace Zupan, 17-letni Karel Ahačič, 30-letni Jože Burger, 34-letni Jože Črnilec in 42-letni Janez Krajnik.

Ljudje hodimo po Bistrici sem in tja, pa marsikdo gre mimo te spominske plošče, ne da bi jo pobliže pogledal, čeprav nam številna imena, vklesana na njej, pričajo o velikih žrtvah, ki jih je Bistrica utrpela med vojno.

V bližini spominske plošče je razpotje. V desno navzgor se dviga cesta pod gorami in poteka proti Bledu, do koder je 18 km, po spodnji pa pridemo skozi Kovor v Podbrezje (8 km). Nazaj do Tržiča je 1 km. Na razpotju prihaja na dan močan izvir, ob njem je zgrajeno napačno korito. Po zgornji cesti se mimo gasilnega doma dvigamo

raho navzgor. Na desni vrh vzpetine je grad pri Sv. Juriju. Dolomitno pobočje pod njim je široko razgaljeno. Tu je spet eden izmed bistriških kamnolomov.

Vse pobočje pod graščino je močno krušljivo in dokaj strmo, zato je zlasti v zgornjem delu poraslo z borovci, ki naj s svojimi koreninami zadržujejo nadaljnje posipanje.

Na pobočju je nad cesto v zadnjih letih zršlo precej prikupnih hišic; nekatere so še v gradnji. S tega odseka ceste je prav lep pogled na rodovitno bistriško polje, ki leži na prodnih terasah pod vasjo, pa še na kriško polje in Kriško goro nad njim, pa tudi nazaj na tržiški kot in visoko gorsko obrobje, ki ga zapira.

Kaj kmalu smo na ovinku, pri zadnji občestni bistriški hiši (Bistrica 77). Tu se cesta obrne okoli hriba, se nalahno dviga navzgor. Ta odsek podgorske ceste je eno od najprijetnejših tržiških izprehajališč. Ob cesti nas pozdravlja drobno cvetje, češmin, brinje, bori in redke smreke. Tu vedno kaj cvete, od najzgodnejše pomladi, ko se rdeči resa in se beli teloh, pa do pozne jeseni, ko žare rdeči grozdi češmina. Pogled se nam odpočije na temnem smrekovem gozdu v grapi ob Blajšnici in dviga v višino ob pobočjih pod Dobroč in Bistriško planino. Pozimi je tu idealno sankališče, idealno — kolikor ni pač prometna cesta, ki jo je treba s peskom

posipati. Dalje ob cesti je na desni strani manjši kamnolom, pot v levo navzdol pa nas vodi k potoku Blajšnici in ob vodi navzdol v Ročevnico.

Tu spodaj ob potoku so najzgodnejše bistriške hiše, tu se vas Bistrica končuje. Po lepi poti skozi gozd pridemo do potoka, do žage pri Juriju (Bistrica 85). Po lepem kolovozu med smrekami nas pot pripelje ob potoku navzdol do mlina (Bistrica 89). Tu v »Pekovem mlinu« melje mlinar »Mlinč« - Vilfan. Ta tudi peče delavcem kruh. Mlin ima dva kamna, ki meljeta; tretje vreteno ni v obratu. Spodaj so še stope, čistilni stroj in kamen za proso. Prostor je zelo primeren za manjši mlinški obrat, saj ima tu voda kar 5 m padca, spodaj pa še 80 cm. Tak imeniten padeč je tu na prav kratkem odseku. Mlinar Mlinč melje tu že štirideseto leto. Zmelje lahko tudi do 300 kg na dan. Žito mu nosijo mlet kmetje z Brezij, iz Bistrice, Kovorja, pa tudi iz Doline.

Od mlina navzdol pridemo do Gašperina (Bistrica 90) in do hiše »pri žagi« (Bistrica 91). Od te hiše vodi pot navzdol čez potok na senožet v Ročevnici. Tu je bila včasih žaga, zato se drži hiše (Bistrica 92) ime »pri stari žagi«.

Od tu nas vodi pot ob senožeti navzdol in nato čez potok ter na kovorsko cesto. Od tu gremo lahko po kolovozu preko polja, po mehki poti preko teras navzdol do reke Bistrice in do tržiškega kolodvora.

Prof. Slava Rakovec

BESEDA NAŠIH BRALCEV

Malo za šalo, malo za res, tudi pušiče nekaj je vmes!

CESTE...

Spesnil sem to jaz!

Podbreška cesta menda je okrajna, je pa še slabša ko mokra gmajna, Skoz blatno reko avtobusi hropejo, delavci domov hodeč po »mehkem« hodijo.

Sonček svetli me je zvalil v naravo, Na Ljubelj te dni sem šel. Sel? Ne! To hoja res ni več bilaj! To tura bila je, tura skakanja: iz jam v luknje, polne blatne vode. Potem pa človek naj vesel bo in ne »gode«? Prehitevali avtobusi so me, avtomobili, obrizgali in z blatom me oblili. Potniki v avtih odletavali so dol in gor, jaz pa umikal sem se, kot bil bi nor. Od akrobacij pomoder, postal sem — moder, ko uganil sem, da tu pomagal bi le — šoder.

KOLONJSKA VODA...

Tovariš urednik!

Tako rad bi se vam pritožil, ker vem, da bo pomagalo, če boste mojo pritožbo objavili. Ogrce imam na licu menda od bivskega čopiča in ker sem čul, da pomaga proti temu kolonjska voda, sem jo v trgovini kupil. V Tržiču! Simpatična prodajalka mi jo je natočila v mojo stekleničko, povedala mi je, da stane liter tiste »vode« 4000 dinarjev. Ko sem plačal 200 din za tistih nekaj dekagramov; sem se mazal s tisto vodo, toda ogrci nočejo izginiti. Če me namaže brivec s kolonjsko vodo, me vsaj malo zapeče, kupljena vodica pa je bila resnična dišeča vodica, torej voda liter po 4000 din. Krasna kupčija! Diši res, toda špirita je v tisti »vodici« res prav

malo. Pomislil sem, da je bolje kupiti liter špirita za 850 din, iz njega bom sam napravil dva litra kolonjske vode jakosti 50 % (ali pa bom napravil zraven še liter žganja, ki morda tudi pomaga proti ogrcem), in če me bo tistih nekaj kapljic parfuma stalo 150 din, bom torej za tisoč dinarjev imel liter močne kolonjske vode in pa liter močnega žganja. Kličem na pomoč tovariša tržnega inšpektorja, da bi pokusil kolonjsko vodo! Prav gotovo bo napisal ovadbo zoper »fabrikanta«. Ali pa bo morda pomagalo to pismo, tovariš urednik, da se bo kolonjska voda spremenila na boljše še pred obiskom tržnega inšpektorja? — Vsekakor pa se tržnemu inšpektorju priporočam za pomoč, tovariš urednik, vam pa se zahvalim za objavo.

Mladi kranjski glasbeniki so doživeli lep uspeh

V sredo, 12. t. m., je bil v dvorani DPD Svoboda koncert gojencev glasbene šole iz Kranja. Koncert je bil v okviru proslav Prešernovega dne. Obisk je bil nadvse zadovoljiv zlasti pri popoldanskem nastopu, ko je mladina do kraja napolnila dvorano in s tem pokazala pravilen odnos do kulturnih prireditiv. Prav tako pa je tudi večerni nastop privabil številno tržiško občinstvo, ki je z zanimanjem sledilo programu. Izvedba koncertnega sporeda je bila na dostojni umetniški višini in je dokazala požrtvovalnost in veliko skrb vodstva šole in njenih pedagogov. Program je bil zelo pester in je obsegal skladbe domačih kot tujih avtorjev. Skupno je nastopilo 16 gojencev in to 5

violinistov (Andrej Tičar, Dušan Stanjko, Marta Pogačnik, Mihec Pogačnik in Alika Prisljan) iz šole prof. Fajona in prof. Staniča. Nadalje so nastopili še štirje pianisti (Boža Medved, Marjana Seliškar, Elčka Renko in Vera Rozman) iz šole prof. Avguštinove in prof. Zupančičeve ter trije pevci (Peter Ambrož, Drago Štefe in Eda Bohinec-Ambrož), vsi iz šole prof. Majdičeve, ter trobentač Jože Urh in flavtistka Jožica Puhar, oba iz šole prof. Jenka. Vsi nastopajoči so izvedli svoje koncertne skladbe kar najbolj prizadevno in so nekateri naravnost presenetili poslušalce s svojim sigurnim in zrelim prednašanjem, za kar jih je občinstvo nagradilo s spontanim aplavzom. Posebno presenečenje

je bil nastop šolskega godalnega orkestra, ki ga uspešno in skrbno vodi prof. Fajon. Vse skladbe so bile vzorno odigrane in so tako brez dvoma zapustile pri občinstvu prijeten vtis. Kot solistka pri orkestru je nastopila nadarjena mlada violinistka Majda Fajonova, ki je svoj solistični part naravnost bravurno odigrala. Gostujočim je bil izrekel dobrodošlico tov. Nande Stritih, predsednik DPD Svoboda, v imenu društva in glasbene šole. Ravnatelj kranjske glasbene šole prof. Peter Lipar se je zahvalil za dobrodošlico in za pomoč pri organizaciji koncerta ter izrazil željo po nadaljnjem medsebojnem izmenjavanju tovrstnih prireditiv.

O. Z.

TRZICANI! Naša občina ima s svojimi naravnimi lepotami in zanimivostmi najlepše pogoje za razvoj turizma. Zato podprite prizadevanja Turističnega društva za njegov razmah in sodelujte s svojimi predlogi in nasveti na njegovem rednem letnem občnem zboru, ki bo v soboto, dne 22. februarja ob 19. uri v dvorani »Svobode«!

Šahovsko življenje postaja znova razgibano

Tudi naši šahisti so imeli nedavno svoj občni zbor. Vsekakor je bil že skrajni čas, kajti šahovska dejavnost je zadnje čase v Trzinu skoraj zamrla. — Vzrokov, da je nekaj časa vladalo mrtvilo pri šahistih, je več. Toda znova in znova je treba poudarjati, da šah ne pomeni samo prestavljanja figur, kot ga nekateri pojmujejo, temveč da je to borba dveh partnerjev, pri katerih pridejo do izraza borbenost, volja, energija in znanje človeka. Upravičeno lahko trdimo, da je nekaj krivde za mrtvilo tudi na upravnem odboru šahovskega kluba. Med temi in šahisti, posebno mladinci, je bilo vsekakor premalo stika. — Končno bo treba priti do spoznanja, da vse breme ne sme sloneti na enem ali dveh članih, kajti če se ta dva nehata zanimati za šah iz katerih koli vzrokov, pride nujno do mrtvila. Vsekakor bo treba v bodoče (to je eden izmed sklepov novega

odбора) več sodelovanja z mladinci in to v obliki krožkov na osemletkah ter s sindikalnimi podružnicami. Poleg tega bo moral šahovski klub prej ali slej nabaviti šahovske ure in šahovsko literaturo, brez katerih si šahovskega napredka ne moremo zamisliti.

Ob koncu občnega zboru je novi upravni odbor s tov. Galofom na čelu izdelal program, ki obeta, da bo šahovsko življenje v Trzinu zopet oživilo. To kaže že takoj po končanem občnem zboru odigrani brzoturnir, na katerem je zmagal tov. Galof pred tov. Megličem, Rozmanom in Papovom. Prav tako se igra te dni tudi turnir za prvenstvo Trziča, na katerem vodita tov. Meglič in Štibelj pred Rozmanom itd.

VELEMOJSTER GLIGORIČ V TRZINU

Preteklo nedeljo je tržiški šahovski klub pripravil svojim šah-

histom kar majhno senzacijo: najboljši igralec vzhodne poloble (razen Sovjetske zveze), velemejster Svetozar Gligorič bo igral v Trzinu simultanko! Res se je v nedeljo okrog 15. ure v statistiki Bombažne predilnice in tkalnice zbralo 37 tržiških šahistov v glavnem četrto- in brezkatogniki (razen 4 tretjekatognikov, drugokatognika, tov. Galofa, ter prvokatognika Robleka), ki so ob prisotnosti več sto gledalcev pomerili svoje znanje proti večkratnemu državnemu prvaku, tov. Gligoriču. Simultanka se je po štirih urah končala s štirimi remiji v korist tov. Galofa, Rozmana, Koširja in P. Regvata, ki so v obliki nagradnega natečaja odgovorjali na vprašanje: »Kaj veš, kaj znaš?« Velemejster Gligorič se je pohvalno izrazil o nekaterih naših mladih talentiranih šahistih.

S. Š.

Naši fotoamaterji med najboljšimi na Gorenjskem

Sredi preteklega meseca je imel svoj občni zbor tudi Fotokino-amaterski klub. Ze po obisku v njihovem majhnem prostoru je bilo čutiti, da si ta športna panoga vedno bolj utira pot med Tržičane, posebno med mladino. Ze takoj ob začetku bodi povedano: številni gostje iz Kranja in Jesenic so bili navdušeni nad opravljenim delom v takih neugodnih razmerah. Čeprav je zaslužen za uspešno dejavnost ves odbor, vendar s svojo požrtvovalnostjo vse presegajo »stari fotoamater« Janez Perko z ženo, nato neumorni organizator Hočevnar, posebno tudi stalni brezplačni predavatelj na številnih tečajih tovariš Peter Fajfar. Seveda je dolgoletnih zaslužnih fotoamaterjev še več, mr. Lavička, Salberger, Costa itd.

Nedvomno je bil v lanskem letu najlepši prikaz dolgoletnega dela razstave ob 20-letnici obstoja kluba. Po pomembnosti sledijo uspešno izvedeni A-tečajji, iz katerih je izšlo okoli 30 novih fotoamaterjev.

Klub je sodeloval tudi na drugih razstavah, kjer se je, posebno na republiški razstavi v Beogradu, odrezal tovariš Janez Perko z doseženim tretjim mestom. Številne so bile tudi poučne strokovne ekskurzije v naravo ter na razne razstave. Med uspehe v klubu lahko štejemo tudi vedno lepo urejeno izložbo pred klubom.

Bori pa se klub tudi s številnimi problemi. Njegov prostor, posebno temnica je premajhna, primanjkuje fotoaparatorov (novih sploh ni, vsi so stari že desetletja), zaradi dragega fotografskega materiala tare klub stalna finančna skrb. No, kljub temu gledajo člani optimistično na nadaljnje delo. V bodoče nameravajo organizirati še B-tečaj, kjer bodo ljubitelji belo-črne umetnosti napravili korak naprej pri svojem znanju, še bolj razveseljiva pa je misel, da bodo snemali ves Trzič v povezavi z raznimi prireditvami v Trzinu. Če jim bo finančno stanje dovolilo, pa nameravajo kupiti nekaj novih fotoaparatorov.

POSREDOVANJA

Kuhinjsko opravo, malo rabljeno, in **štedilnik** prodam. Naslov in pisarni Turističnega društva.

Dober štedilnik znamke Tobi za 12.000 din in **otroški športni voziček** za 3.000 din prodam. Marija Mahne, Trzič, Našičeva 3.

Čisto nova, zeleno tapecirana stola prodam. Naslov in pisarni Turističnega društva.

Zimsko suknjo in dva hubertus-plašča prodam. Naslov in pisarni Turističnega društva.

RAZPIS

Upravni odbor Elektrotehničnega podjetja Kranj razpisuje mesto

POSLOVODJE

za poslovalnico v Trzinu.

Ponudbo pošljite upravi podjetja v Kranju.

**Elektrotehnično podjetje
Kranj**

Tržiški nogometaši so zborovali

Pretekli teden so imeli svoj redni letni občni zbor tudi naši nogometaši. Začuda se tokrat mnogi navijači »plavik« niso udeležili tega zborovanja, kar je vsekakor tudi posledica zadnjih neuspehov našega moštva v ljubljansko-primorski ligi.

Iz poročil je razvidno, da je bilanca nastopov našega moštva pravzaprav katastrofalna. Jasno je, da potemtakem vsakdo išče vzroke teh neuspehov. Najvažnejše dejstvo je vsekakor, da uprava nogometnega kluba ni posvečala dovolj pozornosti mladini, tako da je uspeh tržiških

nogometašev še vedno odvisen od pritoka tujih nogometašev. To se je pokazalo posebno v tistih kritičnih trenutkih, ko nekateri nogometaši — pripadniki JLA — niso smeli nastopati in ko je bilo zaradi nediscipliniranosti in kazni igralcev standardno moštvo občutno oslabiljeno. Na občnem zboru je bilo sproženih precej idej o nadaljnjem delu, vendar je jasno, da je vse odvisno od volje in borbenosti trenutno razpoložljivih igralcev. Kar pa zadeva finančno stran, ki je tudi tukaj precej kritična,

je treba pripomniti, da z vsemi tistimi dotacijami, ki jih je nogometni klub dobil v tekočem letu, niso najbolje gospodarili, kar je bilo posebno razvidno iz poročila nadzornega odbora.

Druga plat je seveda zgraditev igrišča. Prav bi že bilo, da Tržič končno dobi dostojno igrišče. Zato je zanimiva tudi zamisel, da bi se vse tržiške sindikalne podružnice včlanile v nogometni klub ter bi vsak član kolektiva mesečno prispeval 10 dinarjev od svoje plače za zgraditev bodočega »stadiona«.

Dve domači anekdoti

Zapisnikar občinskega odbora je skrbno napisal zapisnik seje. Napisal je, da je bilo navzočih vseh 25 izvoljenih občinskih odbornikov in da je predsednik začel sejo, ko je ugotovil, da je prisoten ves odbor. Pedanten občan je prišel pogledat, ali je zapisnik točen, toda ni mu bil všeč ter je ugovarjal, da ni točen. Zapisnikar je začuden vprašal, kje je kaka netočnost. Tržičan mu je povedal, da manjka v zapisniku zabeležba »Odsoten ni bil nihče!«...

*

Občinski uradnik je po naročilu okrajnega vojaškega referenta (to je bilo v predprilski Jugoslaviji) napravil spisek vseh prevoznih sredstev v občini. Okrajni referent pa s spiskom ni bil zadovoljen. »Nije tačan,« je rekel. »Pa vse sem vpisal v spisek,« je trdil tržiški občinski uslužbenec, »vpisal sem avtomobile in kamione, vozove, kočije, motocikle in bicikle, samokolnice in činkeže, skratka, do zadnjega vsa prevozna sredstva so vpisana.« »Ali ipak spisek nije tačan,« trdi referent. »U spisek nisu unešeni čamci, ladje i ovakva sreťstva.« Uslužbenec z občine: »Toda v Tržiču nimamo rek, jezer in morja!« Okrajni referent: »Ali ja ne ne znam, da tamo nemate mora.«

Ali si že član Turističnega društva? Če še nisi, se vpiši vanj! Kot član Turističnega društva boš deležen mnogih ugodnosti ti sam, hkrati pa boš pripomogel k čimvečjemu razmahu turizma v naši občini! Udeleži se občnega zbora Turističnega društva, ki bo v soboto, 22. februarja, ob 19. uri v dvorani »Svobode«, da se seznaniš z njegovimi nameni in njegovim dosedanjim delom!

Gibanje prebivalstva

v času od 21. I. do 18. II. 1958

Rodile so: Korošec Marjeta, gospodinja iz Tržiča — dečka; Jančič Antonija, navijačka iz Tržiča — deklico; Dolžan Jožefa, gospodinja iz Podljubelja — dečka; Hafner Antonija, uslužbenka iz Tržiča — dečka; Golmajer Ana, delavka iz Tržiča — dečka; Tišler Ana, gospodinja iz Čadovelj pri Tržiču — deklico; Škrjanc Ana, gospodinja iz Seničnega — deklico; Poljarnar Valentina, gospodinja iz Čadovelj pri Tržiču — deklico. Čestitamo!

Poročili so se: Goričan Franc, šofer iz Tržiča, in Gros Ivana, prešivalka iz Tržiča; Zaplotnik Franc, kmet iz Reten, in Mikelj Angela, bolničarka iz Jesenic; Budinek Vojteh, uslužbenec iz Kranjske gore, in Kališnik Marija, uslužbenka iz Tržiča, Godnov Franc, tovarniški delavec

iz Grahovš, in Razumič Marija, tovarniška delavka iz Tržiča; Mihelič Karel, tovarniški delavec iz Zgornjega Veternega, in Pavlin Cvetka, kuharica z Golnika; Oman Franc, pleskar iz Tržiča, in Leban Julijana, tovarniška delavka iz Tržiča; Sušnik Rudolf, usnjarski delavec, in Golob Veronika, tovarniška delavka, oba iz Tržiča; Dolinar Jožef, strojni ključavničar, in Kopač Bernarda, tovarniška delavka iz Sebenj; Draksler Janez, električar iz Tenetiš, in Nemeč Marija, predilka iz Podljubelja; Papler Viktor, čevljar iz Leš, in Bohinjec Frančiška, tovarniška delavka iz Palovč. Mnogo sreče!

Umrlj so: Mencinger, rojena Kenda Marjeta, družinska upokojenka iz Tržiča, stara 73 let; Miklavčič Ludvik, delavec iz Bistrice pri Tržiču, star 41 let. Svojcem naše sožalje!

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi mojega dobrega moža in očeta **LUDVIKA MIKLAVČIČA** se iskreno zahvaljujem vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti in mu darovali vence, pevcem za ganljive žalostinke in vsem, ki so izražali sožalje. Prav posebno se zahvaljujem zdravniku dr. Stanku Živcu ter delovnemu kolektivu tovarne »Peko« za vso pomoč in požrtvovalnost ob tej bridki uri.

Tržič, dne 10. februarja 1958.

Zalujoča žena Zofija in sinova

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega in nepozabnega moža in očeta

IVANA VALJAVCA

se iskreno zahvaljujem za izraze sožalja, darovane vence in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujem tov. dr. Martinčiču, govornikom za tople poslovilne besede, gasilec, duhovščini in vsem sosedom za izkazano pomoč. Vsem iskrena hvala!

Brezje, dne 12. februarja 1958.

Zalujoča žena z otroki

K I N O

20.—21. februarja: kitajski film »BELOLASO DEKLE«.

22.—24. februarja: amer. barv. film »ČAJ ZA DVA«.

25.—26. februarja: italijanski film »LJUBAVNI ZANOS«.

27.—28. februarja: češki fantastični film »KRAKATIT«.

1.—3. marca: ameriški barvni film »PRISEL JE IZ LARAMIJA«.

4.—5. marca: italijanski film »ANNA ZACCHEO«.

6.—7. marca: češki zabav. film »KJE IN KAM«.

8.—10. marca: ameriški barvni film »UKROČENA TRMOGLAVKA«.

RAZPIS

UPRAVNI ODBOR ZDRAVSTVENEGA DOMA V TRŽIČU razpisuje delovno mesto **POMOČNIKA UPRAVNIKA ZD**

Pogoji: jurist ali končana srednja šola in abiturientski tečaj. Nastop službe po dogovoru.

Prošnjo z življenjepisom, oz. dokumenti pošljite upravi ZD v Tržiču.

Upravnik:

dr. Stanko Živec

RAZPIS

Na podlagi čl. 143 Zakona o delovnih razmerjih Ur. I. FLRJ, št. 53/57 razpisujemo naslednja delovna mesta za mehanično delavnico v Tržiču:

več avtomehanicov
več ključavničarjev in
več kleparjev

Ponudbe poslati na naslov: Mehanična delavnica v Tržiču, upravniku ali se osebno predstaviti.

ZAHVALA

Občinski odbor Zveze vojaških vojnih invalidov se v imenu otrok padlih borcev in žrtev fašističnega našilja kakor tudi v svojem imenu prav prisrčno zahvaljuje občinskemu ljudskemu odboru, upravnim odborom in direktijam vseh industrijskih podjetij in lekarne, upravam trgovskih in gostinskih podjetij, upravama mesarije in pekarije, vsem obrtnikom v Tržiču, kakor tudi Gorenjski oblačilnici, poslovalnici v Tržiču, upravama Kmetijskih združenj v Podljubelju in na Slapu in Trgovskemu podjetju »Sadje« ter vsem, ki so nam finančno in materialno pomagali, da smo mogli prirediti Novoletno jelko za otroke padlih borcev. Posebno zahvalo izrekamo občinskemu ljudskemu odboru in upravi restavracije »Pošta«, ki so pokazali precejšnje razumevanje za te otroke.

Lepa hvala tudi igralcem za uprizoritev igrice »Sreča Novoletne jelke« pod vodstvom Dore Kraljeve in vrsto šaljivih prizorov, kakor tudi godbenikom, ki so s plesno glasbo ustvarili otrokom največje razpoloženje pri rajanju. Zahvaljujemo se tudi DPD »Svoboda« za dvorano. Vrednost pomoči je precej velika, tako da bodo otroci lahko šli na izlet v zgodovinsko bolnico v NOV »Franja« na Primorskem. Na koncu prosimo vse, da tudi v bodoče ne pozabijo na te otroke, ki so dali največjo žrtev za našo svobodo.

Občinski odbor Zveze vojaških vojnih invalidov